

Celé kázání si můžete přečíst vždy v neděli na webu bratra Filipa

Homilie (kázání)

Dnešní kázání je osobní výpověď o Bohu, který není jen Otcem, ale i Matkou. Vycházím z mystiky Juliany z Norwiche, která Boží lásku popsala jako mateřskou péči – laskavou, tvořivou, soucitnou. Ježíš sám přirovnal Boha ke kvočně chránící svá kuřata. Takový obraz Boha mi byl vždy blízký, zvláště na mariánských místech, kde jsem cítil přijetí. Církev dnes často selhává – je odtržená od života, bez soucitu, bez těla. Ale právě v osobní krizi, v závislosti, v pádu, jsem objevil Boha, který se mne dotýká jako Matka. Díky Marii jsem devět měsíců střízlivý. Díky cestě AA jsem přijal svůj stín, i stín svého otce. A díky učitelům jako Rohr, Tomáš či Juliana mohu hlásat Boha, který miluje bez podmínek. Boží mateřství není sentiment. Je to revoluční síla, která nás zve k pravdivosti, soucitu a odvaze. K tomu, abychom přestali lhát sobě i druhým. Abychom se stali lidmi, kteří pečují o sebe, o druhé a svět. Prosme dnes Velkou Matku, aby nám dala srdce, které objímá. Ať rozšlape všechny kalkulačky a naslouchátka, které nás oddělují od života. Amen

Celé kázání najdete na www.bratrphilip.cz a také na Spotify jako podcast Víra ve tři ráno.

AKCE A KONTEMPLACE VOL.10

liturgie
SRDCE

23. NEDĚLE MEZIDOBÍ - CYKLUS C - 07.09.2025

liturgie SRDCE

Nedělní **LITURGIE SRDCE** vydává a tiskne Česká episkopální církev pro Společenství Malé cesty. Redakční tým tvoří Zuzana, Radek, Peter a Filip. Tisk je určen výhradně k soukromému užití věřících.
Objednávky lze zasílat e-mailem. Kontakt info@bratrphilip.cz

„Největší chudoba je být nechtěný, nemilovaný a opuštěný. Největší nemocí dneška není lepra ani tuberkulóza, ale pocit, že jsme nepotřební.“
Matka Tereza

Lekcionář: Mdr 9,13-19; Flm 9b-10.12-17; Lk 13, 30-35

Lectio (čtení)

Svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kdo zabíjeli proroky. Dovězte tedy činy svých otců! Hadi, plemeno zmijí, jak uniknete pekelnému trestu? Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo, aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Barachiášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení. Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! Hle, váš dům se vám ponechává pustý. Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy řeknete: „Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“

Zamýšlení se nad slovem, které oslovilo. Co mi chce Bůh skrze tento obraz, větu nebo příběh říci?

Meditatio (rozjímání)

Možná jsi unavená, možná zmatená, snad hledáš smysl, potřebuješ cítit, že nejsi sama. Dovol si být hledající. Dovol si být nalezena. Ať tě provází pokoj. Ať tě vede světlo. Ať tě obejmě ticho, které není prázdno – ale plné přítomnosti Božského ženství. Kéž ti přináší lásku a sílu, která vychází z hlubin tvé duše.

Spontánní rozhovor s Bohem. Vyjádření úžasu, bolesti a pochyb duše...

Oratio (modlitba)

Bože, jsi neustálým partnerem mé duše; ve Tvé přítomnosti se nemusím stávat někým jiným. Dáváš mi moc volby a rozpoznání, a já vždy rozhodnu, co se stane skutečným hlasem. Tvůj hlas je mým vnitřním dialogem, tichým průvodcem, kterému stačí naslouchat. Tvoje láska mi dává svobodu a já Ti otvírám své srdce. Amen.

Tiché pobývání v Boží přítomnosti. Nejde o prázdnotu, ale o vědomě odevzdání, jednotu beze slov.

Contemplatio (spočinutí)

Jedno z největších ponaučení v mém životě o modlitbě mi dal odpadlý rabín, který strávil desítky let prací v ulicích New Yorku a zachraňoval děti z bezdomovectví a prostituce – svatý muž, který zasvětil svůj život hledání Boha v nejtemnějších stínech Manhattanu. Pomohl mi učinit modlitbu skutečnou tím, že mi dal tyto jednoduché pokyny: „Když se modlíš, mluv s Bohem, jako bys mluvil se svým nejlepším přítelem. Řekni Svatému všechno. Zejména věnuj každý den konkrétní čas, kdy Bohu sdělíš všechny své starosti, všechny své bolesti, všechny své problémy. Sundej si masku a prostě mluv. Pokud to uděláš, pokud opravdu necháš celou svou podstatu mluvit k Bohu takto, některé dny budou slzy spousty. Ale to je dobrá věc. A když skončíš s vyprávěním Bohu o svých bolestech, ... jen tiše odpočívej v Bohu a nech Boha, aby tě držel. A pak po zbytek dne praktikuj radost a optimismus s vědomím, že jsi Božím milovaným dítětem, s vědomím, že jsi milován a s vědomím, že ve svém srdci nosíš velký dar...“ (Episkopální kněz a aktivista Adam Bucko)